

[Inger Stilling Pedersen]

par dage. Der er jo ikke noget ved at leve et par dage længere med stærke smerter, men i øvrigt tror jeg slet ikke, det er det, sagen drejer sig om overhovedet.

Kristeligt Folkeparti vil forsøge at få klarlagt nogle af disse ting under udvalgsbehandlingen, så vi ikke bare siger, at selvfølgelig skal det enkelte menneske selv bestemme. Vi må også tænke på de psykisk syge, de svært retarderede og handicappede. De får altså ikke en chance, for man skal jo selv være i stand til at træffe en afgørelse. Der er virkelig mange, mange aspekter i sagen.

Vi vil altså fra Kristeligt Folkepartis side stille de spørgsmål under udvalgsbehandlingen og derigennem finde frem til, om vi når frem til et lovforslag, som vi kan støtte. Derfor vil vi ikke afvise forslaget nu, men vi skal stadig bevare respekten for det enkelte menneske, ikke bare tale om frihed ud over alle grænser. Vi lader mennesker gå til grunde og dø af alkohol og narko og mange andre ting. Det kan vi godt kalde frihed, men er det virkelig frihed?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes ikke, at Kristeligt Folkepartis ordførerindlæg skal have lov at stå uimodsagt.

Jeg synes, det er meget beklageligt, når Kristeligt Folkeparti siger om debatten, at adskillige af os andre fejler tingene af bordet og fremhæver selvbestemmelse over alt andet. Alle ordførere i dag har været meget seriøse i deres behandling af emnet, har udtalt betænkelighed, har udvist omtanke for de meget vigtige emner, det drejer sig om. Der er ingen, der har affejet debatten med en bemærkning om, at det kun er et spørgsmål om, at man selv skal bestemme.

Der er ingen, der har sagt, det vil være billige. Der er ikke nogen, der har nævnt kroner og øre i denne her forbindelse. Jeg mener, det er uanstændigt at trække debatten ned på et niveau, hvor den slet ikke hører hjemme.

Og så vil jeg sige til fru Inger Stilling Pedersen, at det er en grov påstand, at kyniske læger slynger en dødsdom i hovedet på folk. Jeg tror, de fleste af os har oplevet, når personer har været uhelbredeligt syge, at de har fået en nænsom og omsorgsfuld behandling af lægerne, også hvad angår informationen.

Hvis fru Inger Stilling Pedersen havde gjort sig bekendt med nogle af beskrivelserne af slutningen af AIDS-patienters liv, ville fru Inger Stilling Pedersen se, at de ofte har været præget af omsorg, af kærlighed, af stor oplevelsesintensitet af livet og den omgivende natur, en afklarethed og en ro, som har gjort den sidste del af deres liv meget, meget værdifuld.

Jeg synes ikke, fru Inger Stilling Pedersen kan være bekendt at bruge udtryk som kynisme og dødsdomme i omtalen af vort sundhedsvæsens meget højt professionelt uddannede personale.

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Det er debatten om livstestamentene, der får mig herop. Jeg synes da umiddelbart, det kan lyde positivt, men hvordan kan vi som mennesker vurdere vore holdninger i den situation, vi taler om her, hvis man ligger og er døds syg? Jeg mener ikke, det kan lade sig gøre, og derfor tvivler jeg lidt på, om man kan acceptere livstestamenter. Man kan have en diametralt modsat holdning den dag, man ligger og har kort tid tilbage.

Så har jeg studset over noget med hensyn til børn. Det var Kristeligt Folkeparti, der fik mig ind på de tanker. I bemærkningerne til forslaget tales der om mindreårige, men hvor går grænsen? Er det 15-årige, eller er det 18-årige, man tænker på, eller hvor går grænsen for det, man kalder mindreårige? Det vil jeg da gerne have ministerens kommentar til.

Vedrørende bemærkningen om de kyniske læger vil jeg sige, at læger er jo altså også mennesker, og derfor ved vi også godt, at ligesom der findes kyniske mennesker alle andre steder i samfundet, findes der naturligvis også kyniske læger. Det vil jeg da godt give Kristeligt Folkeparti ret i. Det kunne jo også være, at der er nogle, der kender eksempler på kyniske læger, der har slynget de pågældende patienter i ansigtet, hvor lang tid de havde tilbage.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Der må jo være nogle, der har følt sig trådt over tærne, for jeg tænkte overhovedet ikke på én eneste bestemt ordfører, og jeg nævnte ikke én eneste ordfører ved navn og henviste